

Sommerfilmene

INDHOLD

Forsidebilledet: *Ingrid Bergman* i *Jean Renoirs* nye film „Elena og Mændene“, der kommer op i København i denne sæson, og er en komedie om en kvinde mellem to mænd i 1860'ernes Paris.

Sommerfilmene (leder)	2
Nye billeder	3
<i>G. W. Pabst</i> om <i>Asta Nielsen</i>	4
<i>Asta Nielsens</i> fire danske Film af <i>Erik Ulrichsen</i>	4
<i>Richard Oswald</i> om <i>Asta Nielsen</i>	5
<i>Berlanga</i> og spansk film af <i>J. F. Aranda</i>	8
Skuespilleren bag kameraet af <i>Ib Monty</i>	12
Poet og <i>copain</i> (<i>Queval</i> : „Jacques Prévert“) af <i>Werner Pedersen</i>	16
Den ydre verden — og den indre (<i>Morin</i> : „Le cinéma ou l'homme imaginaire“) af <i>Stephan Kehler</i>	17
Ensidig (<i>Babitsky</i> og <i>Rimberg</i> : „The Soviet Film Industry“) af <i>Jørgen Poulsen</i>	18
Læserbrev fra <i>Søren Melson</i>	18
Hollywood i London af <i>Vibeke Brodersen</i>	19
Kortfilm i Karlovy Vary af <i>Børge Trolle</i>	22
Filmindex XVII (<i>Walter Ruttmann</i>)	24

Ansvarshavende redaktør:
ERIK ULRICHSEN

„Kosmorama“ udgives af Det Danske Filmmuseum, Hvidovregade 24, Valby, tlf.: 753111. Biblioteket er åbent hverdage 9—16 (lørdag dog kun 9—13) og mandag og torsdag 19—21. Filmsalen: Frederiksberggade 25, tlf.: Byen 1505, ekspedition hverdage 9—17 (lørdag 9—15). „Kosmorama“ koster tilsendt 6 kr. årlig (9 numre) — første årgang kan købes for 5 kr., anden årgang for 6 kr. Bladet kan kun fås direkte fra Filmmuseet, giro 46738.

Tryk:
A. W. HENNINGSEN

Som det fremgår af *Vibeke Brodersens* londonbrev i dette nummer, er det ikke alle vegne, sommeren er en død tid, når det gælder film. I Danmark synes det at være et dogme, at publikum ikke er videre interesseret i at se gode nye film om sommeren, og den forløbne sommer har kun budt på yderst få interessante premierer. Filmudlejterne gemmer de gode ting til „sæsonen“.

Der er undtagelser. „Metropol“ vovede at spille „Kappen“ og „Børn, Mødre og en General“ i sommertiden, og også enkelte andre biografer bød på nyere film over gennemsnittet. Men hverken „Kappen“ eller „Børn, Mødre og en General“ holdt sig ret længe på repertoiret, og dette må siges at være et argument, der med nogen styrke kan føres i marken af dem, der finder det dumdrigt at sende mere lodige film ud om sommeren.

Heldigvis er det ikke svært at mobilisere et modargument: Sommerens store succes blev *Alf Sjöbergs* „Vildfugle“, der ganske vist ikke er fremragende, end ikke et af denne instruktørs bedste arbejder, men som i hvert fald har kunstneriske ambitioner og ikke søger den letkøbte popularitet — den er *ikke*, hvad man normalt forstår ved en „sommerfilm“. Nu vil man kunne hævde, at det ikke var filmens kunstneriske ambitioner, men dens sexscener, der trak. Men man kan vanskeligt tro, at hussarerne til ligesindede varmt har anbefalet „Vildfugle“, fordi den var „stærk“ — og det er nu en gang den personlige anbefaling mand og mand imellem, der tæller mest, når det gælder succes på det plan. „Vildfugle“ indeholder een scene, der med lidt god vilje kan siges at være „skrap“, men som helhed er den en bitter og pessimistisk film om de sociale skranker, der kan ødelægge kærligheden, bestemt ikke en behagelig „sommeranretning“.

Der er grund til at propagere for, at vi også får en del gode premierer om sommeren (og et vist håb om, at propagandaen kan give resultater). Det er næppe heldigt, at kulturlivet er meget „sæsonbestemt“.